

ע"פ 8266/13 - נסים לאפי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8266/13

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית

המערער: נסים לאפי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' ביתן) מיום 24.10.13 בת"פ 16175-11-12

תאריך הישיבה: כ"ב בשבט התשע"ה (11.2.2015)

בשם המערער: עו"ד עוזי נקש

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

בשל סכסוך של מה בכך עם מנהל עבודה (המתלונן) שלף המערער אגרופן ופגע בפניו של המתלונן באופן שגרם לו פציעה

עמוד 1

מדממת אשר הותירה צלקת. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בו הודה המערער בעובדות כתב אישום מתוקן, ועל בית המשפט היה להכריע האם העובדות מגבשות עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שעניינה חבלה בכוונה מחמירה – בנוסף לעבירה של אחזקת אגרופן שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, עליה אין מחלוקת – או בעבירה קלה יותר של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334-335. ההבדל הוא כמובן ב"תג המחיר" – עבירה לפי סעיף 329(א)(1) הרף הגבוה בה הוא עשרים שנות מאסר, ועבירה לפי סעיפים 334-335 נושאת שש שנות מאסר למירב. בית המשפט קמא הכריע לגבי העבירה לפי סעיף 329(א)(1), בציינו כי רמת הודאות הגבוהה לפגיעה חמורה בסוג זה של מכה שקולה כנגד הכוונה המחמירה הנדרשת. המחלוקת בערעור היא באשר ליסוד הנפשי. טענת המערער היא כי מכה ספונטנית אחת שנתן, להבדיל למשל ממספר ניכר של פגיעות, אינה מגבשת את הכוונה המחמירה; טענת המדינה היא כי "חזקת הכוונה" באה לידי ביטוי בעצם המעשה.

נעיר, ראשית, כי אין דעתנו נוחה מהסדר טיעון המותיר לבית המשפט מלאכה של הכרעה בשאלת הכוונה על פי עובדותיו של כתב אישום קצר, בלא שהיו לפניו עדויות כהלכתן אשר יעמידו בפניו מלוא התמונה, כשעסקין ביסוד נפשי. מכל מקום, בהינתן מה שלפנינו, כשלעצמנו אנו סבורים כי אכן כוונה עולה בכגון דא מן המעשה, קרי, הצטיידות באגרופן (גם אם "לשעת הצורך" ר"ל) בצירוף הרמת יד המכוונת לפגוע בו בפניו של אדם, איזור רגיש בגוף, עולה כדי כוונה מחמירה. על כן לא נתערב בהכרעת הדין. אך גם אילו קיבלנו את הערעור על הכרעת הדין ונתנו למערער ליהנות מ"ספק כוונה מחמירה", ראוי מעשה זה למאסר משמעותי אף בגדרי סעיפים 334-335.

אשר למידת העונש, אכן תסקירי שירות המבחן אינם מעודדים יתר על המידה, אך תקוות שיקום לא אבדה. משעסקין במערער בעל עבר נקי, סברנו כי יתכן שהענישה היתה ברף גבוה קמעא, והחלטנו איפוא להפחית ששה חודשים מן העונש ולהעמידו על 30 חודש. שאר חלקי גזר הדין בעינם. רשמנו לפנינו כי הפיצוי שולם.

ניתן היום, כ"ז בשבט התשע"ה (16.2.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה